

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 609 din 09.09.2020

Dosar nr: 34/ 2020

Petiția nr: 474/ 23.01.2020

Petent:

Reclamat: Înalta Curte de Casație și Justiție

Obiect: posibilă faptă de discriminare săvârșită de către instanțele de judecată, prin pronunțarea unor hotărâri cu încălcarea prevederilor legale

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1.

Numele și sediul părții reclamate/martorilor

2. Înalta Curte de Casație și Justiție cu sediul în București, Sector 2, Str. Batiștei nr. 25

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Prin adresa nr. 474 din data de 23.01.2020, petentul sesizează Consiliul cu privire la faptul că, deși are calitatea de reclamant în peste 150 de dosare aflate pe rolul instanțelor de judecată, după 20 de ani de procese nu i s-a predat carnetul de muncă și nu a primit salariile pe ultimii 20 de ani, acesta fiind fără venituri de o perioadă lungă de timp.

Petentul arată că în toată această perioadă de procese la instanțele judecătorești, a fost ținta atitudinilor antisemite pe criterii de descendență etnică după mama acestuia - ce a fost deportată în anul 1944, el fiind supus unor acțiuni de discriminare, antisemitism, negare a holocaustului și suprimare a drepturilor.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000R privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa nr. 474/07.05.2020 a fost citat petentul și, totodată, i s-a adus la cunoștință faptul că, în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, Colegiul director a invocat, din oficiu, excepția de necompetență a Consiliului

Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la soluțiile instanțelor de judecată (fila 19 la dosar).

6. Petentul nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la excepția de necompetență a CNCD, ridicată din oficiu de Colegiul Director, punct de vedere ce urma să fi transmis în termenul de 15 zile acordat conform notificării către petent, termen ce începea să curgă de la data primirii acesteia.

7. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

8. Prin adresa înregistrată cu nr. 474 din data de 23.01.2020, petentul sesizează Consiliul cu privire la faptul că se consideră discriminat de către instanțele de judecată, care i-au încălcat drepturile, negând holocaustul și pronunțând hotărâri cu nerespectarea legii (filele 02-04 la dosar).

9. În fapt, petentul, arată următoarele:

9.1. Nu i-a fost predat carnetul de muncă conform prevederilor Codului Muncii iar de peste 20 de ani este fără venituri din cauza instanțelor de judecată.

9.2. Petentul consideră că a fost șantajat să plătească cheltuielile de judecată în procese pentru un număr de 30 de dosare aflate pe rolul instanțelor și arată că i-a fost instituită ipoteca pe apartamentul pe care soția îl deținea în proprietate, că nu i s-au comunicat hotărârile judecătorești între anii 2005-2019, că a fost amenințat de peste 300 de persoane, de cei instigați de Poliție și a fost amenințat cu moartea prin mesaje transmise prin e-mail.

9.3. Petentul apreciază că, prin probele depuse la instanță și hotărârile judecătorești pronunțate, acesta a fost supus, pentru o perioadă de 18 ani, unor condiții de discriminare, antisemitism și negare a holocaustului, situații relatate și în reveniri/revizuri.

9.4. Petentul arată că a fost supus unui tratament diferențiat față de alte persoane aflate în situații comparabile, apreciind că acesta este un criteriu de discriminare care intră în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 din OG nr. 137/2000, în cauză fiind vorba despre deosebire, excludere, restricții, restrângeri fata de alte persoane, petentul fiind tratat diferit din cauza descendenței după mama acestuia. Tratamentul discriminatoriu la care a fost supus petentul a avut drept scop și efect restrângerea drepturilor, înlăturarea recunoașterii egalității de drepturi și a dreptului la un proces echitabil, precum și exercitarea drepturilor în condiții de egalitate cu celelalte persoane.

10. În concluzie, petentul solicită CNCD sancționarea părții reclamate și obligarea acesteia la repararea prejudiciului creat, considerând că a fost supus unui tratament diferențiat și i-a fost atins un drept, în cauză fiind vorba de nerespectarea dreptului la apărare, instanța având obligația de a pune în discuția părților toate aspectele de fapt și de drept pe baza cărora va soluționa litigiul.

11. La dosar au fost depuse înscrisuri în susținerea celor declarate de către petent, documente ce conțin cereri adresate instanțelor de judecată (ICCJ), corespondență cu Tribunalul Sibiu – Biroul de informare și relații publice, sentințe civile, lista dosarelor petentului înscrise pe portalul juridic (ICCJ), adeverință de venit pe anul 2020 eliberată de Serviciul fiscal Mun. Orăștie (filele 05–18 la dosar).

Susținerile părților reclamate

V. Motivele de fapt și de drept

12. **În fapt**, Colegiul director reține spre analiză faptul că petentul sesizează cu privire la presupusa discriminare la care a fost supus de către părțile reclamate, acesta reclamând faptul că instanțele de judecată nu i-au respectat dreptul la apărare și au pronunțat hotărâri judecătorești cu încălcarea prevederilor legale, fiind astfel încălcată exercitarea drepturilor petentului în condiții de egalitate cu celelalte persoane.

13. Colegiul ia act de excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu de către Colegiul director, cu privire la soluțiile instanțelor de judecată și pronunțarea hotărârilor judecătorești.

14. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr. 137/2000, R1 cu modificările și completările ulterioare.

15. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”, Colegiul director urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate din oficiu.

16. Astfel, Colegiul director se raportează la solicitările petentului de a se constata că tratamentul aplicat în cazul său de către instanțele de judecată și modul de instrumentare a dosarelor cu care instanțele au fost investite este unul diferențiat față de cel aplicat altor părți din procese, Colegiul director urmând a analiza cauza prin prisma excepției de necompetență materială a CNCD invocată din oficiu.

17. Concret, Colegiul director ia act de faptul că, în prezenta speță se pune în discuție în principal, modul de soluționare a cauzelor petentului aflate pe rolul instanțelor de judecată și în subsidiar, aspectele corelative înfăpturii actelor de justiție, aspectele invocate în cuprinsul petiției ce fac referire la partea reclamată vizând atât nemulțumirile petentului în raport de instanțele de judecată cât și nemulțumirile sale legate de modul în care aceste instanțe și-a îndeplinit atribuțiile, prin soluționarea cauzelor.

Aceste aspecte (atât în general cât și în subsidiar) nu pot face nicidecum obiectul soluționării de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ci ele pot fi soluționate doar în fața instanțelor de judecată, prin căile de atac permise de lege. Nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a cauzei trebuie să îmbrace forma căilor de atac, în limitele recunoscute de lege. Însuși textul constituțional, art. 129 din Constituția României statuează că “Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac în condițiile legii”. Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

18. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza măsurile dispuse de magistrați, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative înfăptuirii actelor de justiție, inclusiv a modului în care o instanță judecătorească interpretează și aplică legea în vederea soluționării cauzelor aflate pe rolul

său, respectării actelor procedurale ori asupra atitudinii sau deciziilor luate de judecători în cursul unui proces. În condițiile art. 97 din Legea nr. 303/2004, republicată, orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor și procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. Astfel, CSM îndeplinește rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor pentru faptele prevăzute în statut (art. 44 din Legea nr. 317/2004).

19. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în MO nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul director reține că a fost invocată din oficiu excepția de necompetență a CNCD în ceea ce privește o posibilă faptă de discriminare la care a fost supus petentul, ce ar rezulta din soluțiile/hotărârile pronunțate de către instanțele de judecată, precum și din aspectele corelative înfăpturii actelor de justiție: *„Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență atunci când, în mod vădit, constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, asupra căreia Colegiul director trebuie să se pronunțe cu prioritate.”*

20. De asemenea, Colegiul director reține că excepția de necompetență invocată din oficiu a fost pusă în dezbaterea petentului, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor:

”Art. 30 (1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 31 (1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 32 Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

21. În considerarea incidenței obiectului petiției, în câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de CNCD este o jurisdicție administrativ-jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

22. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor OG nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (CNCD), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

23. Caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960/15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că *„C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ – jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”*.

24. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de OG nr. 137/2000 republicată, CNCD poate să constate existența unor situații discriminatorii ce sunt în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești, aspecte de interpretare și aplicare a legii care intră în mod cert în sfera de competență a acestora ori în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești.

25. Colegiul director se raportează în analiza prezentei cauze la Constituția României, prevederile art. 1 alin. 4 că: „*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale*”; art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 care statuează că înfăptuirea justiției se face potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

26. Este important de precizat în acest context și Decizia nr. 322/2001 (publicată în Monitorul Oficial nr. 66/2002), prin care Curtea Constituțională a reținut că: „*În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap. VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art. 125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ... În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați ..., care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor ... prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...*”

27. Astfel, s-ar încălca în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea de către CNCD în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

28. Având în vedere considerentele de mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției, respectiv: nemulțumirile petentului în raport de instanțele de judecată și nemulțumirile petentului legate de modul în care instanțele de judecată au soluționat cauzele în care acesta era parte.

29. Colegiul director constată că petiția, așa cum a fost formulată, nu prezintă o situație sub aspectul prevederilor OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, ci o problemă de interpretare a soluțiilor pronunțate de instanțele de judecată.

30. În consecință, Colegiul director admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu conform art. 28-32 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.Of. nr. 348/06.05.2008.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin.2 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, R1 cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în conformitate cu art. 28-32 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat.
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 09.09.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – membru, ADRIAN NICOLAE DIACONU – membru, HORIA GRAMA– membru, MARIA MOȚA– membru, MARIA LAZĂR – membru, HALLER ISZTVAN - membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din data de 24.03.2020.

**AZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Motivat/redactat: AND/FL

Data: 30.09.2020

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.